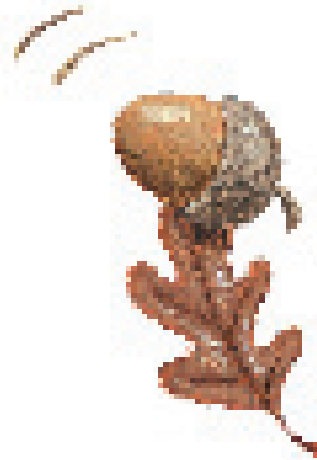

Το βιβλίο αυτό
ανήκει στον/στη(ν)

.....

.....

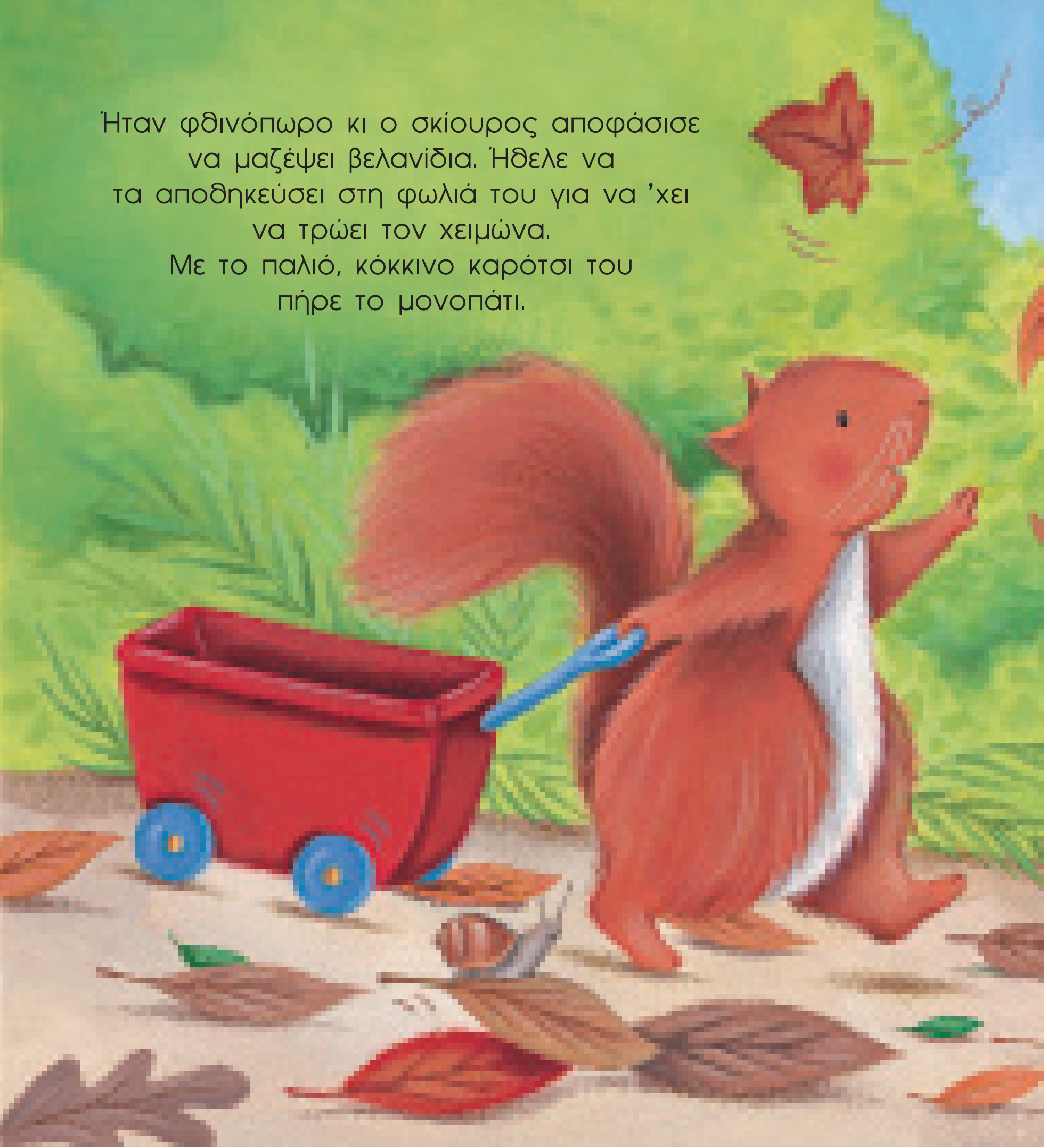

Η Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής, της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, καθώς και του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών και έχει μετεκπαιδευτεί στο Μαράσλειο Διδασκαλείο. Εργάζεται στη δημόσια εκπαίδευση, αρθρογραφεί σε παιδαγωγικά περιοδικά, είναι ενεργό μέλος της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς και έχει εκδώσει πολλά βιβλία για παιδιά και μελέτες λαογραφικού περιεχομένου. Έχει ενταχθεί στο Μητρώο Επιμορφωτών του Προγράμματος «Καινοτόμες Δράσεις Ενίσχυσης της Φιλαναγνωσίας των Μαθητών» και έχει αναλάβει επιμορφωτικό έργο σε ημερίδες επιμόρφωσης εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

www.facebook.com/tsoroni

Ήταν φθινόπωρο κι ο σκίουρος αποφάσισε
να μαζέψει βελανίδια. Ήθελε να
τα αποθηκεύσει στη φωλιά του για να 'χει
να τρώει τον χειμώνα.
Με το παλιό, κόκκινο καρότσι του
πήρε το μονοπάτι.

Δεν είχε πάει πολύ μακριά,
όταν ο λαγός ξεπήδησε από τους δάμνους.

«Καλημέρα, φιλαράκο!» φώναξε.
«Παίζουμε κυνηγητό;»

«Όλο στα παιχνίδια έχεις
το μυαλό σου! Δεν μπορώ,
είμαι πολύ απασχολημένος!»
απάντησε ο σκίουρος και
συνέχισε τον δρόμο του βιαστικός.

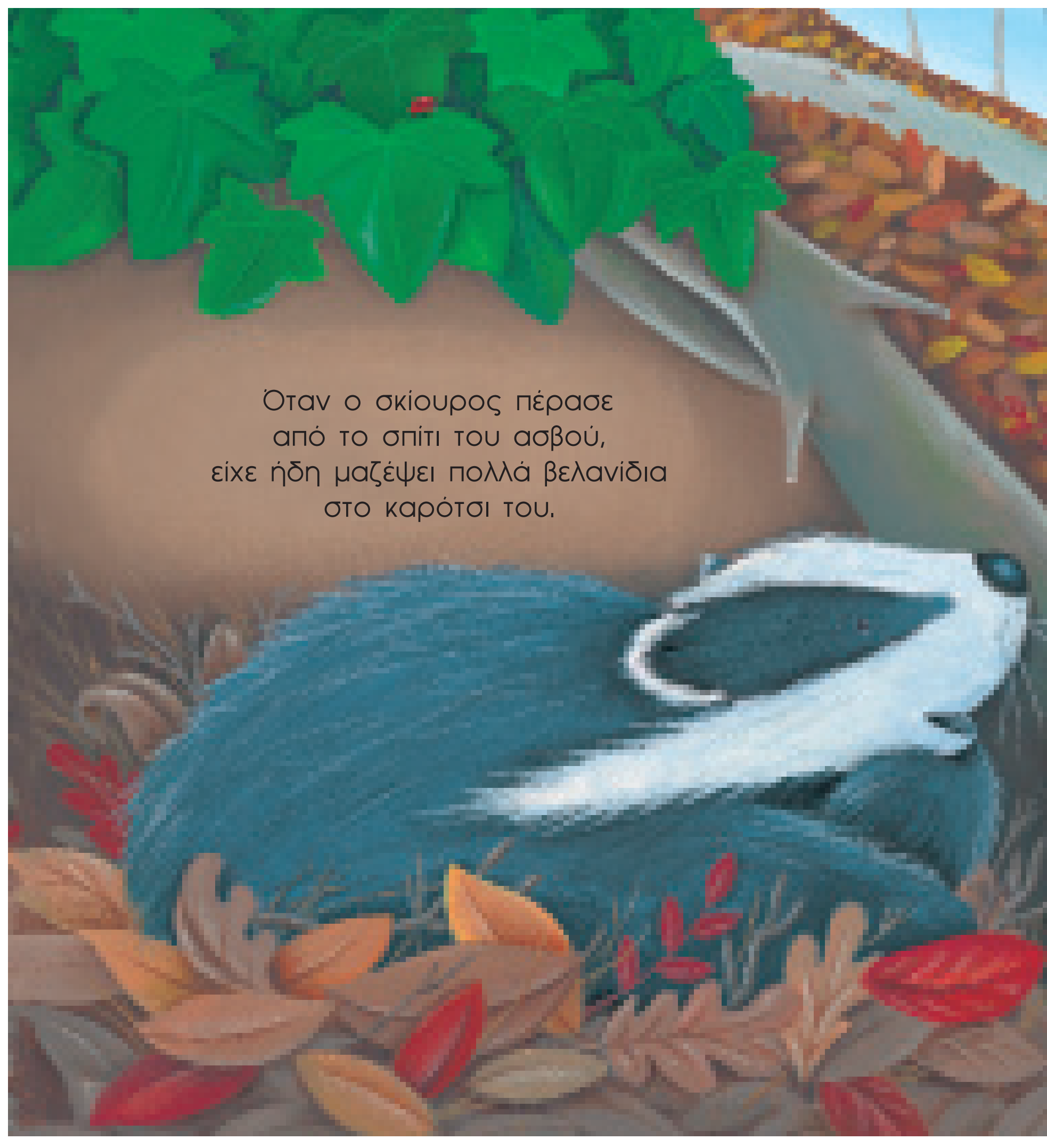

Λίγο παρακάτω συνάντησε
τον ποντικό.

«Θα μου δώσεις ένα
χεράκι να βάψω τη φωλιά;»
παρακάλεσε τον σκίουρο.

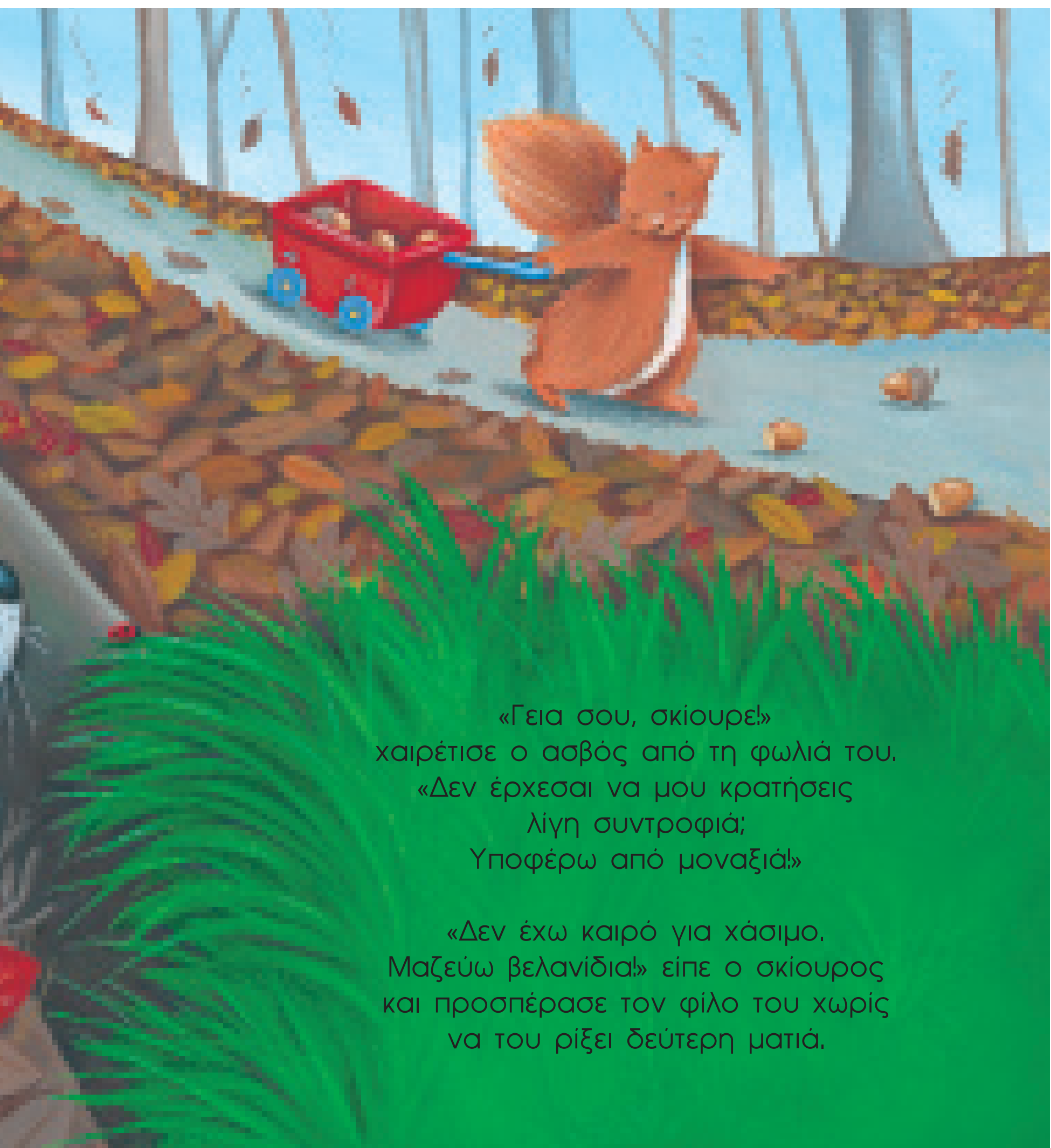

«Μέρα που βρήκες
σήμερα! Δε μου
περισσεύει χρόνος»
είπε ο σκίουρος
αυστηρά και συνέχισε
τον δρόμο του.

Όταν ο σκίουρος πέρασε
από το σπίτι του ασβού,
είχε ήδη μαζέψει πολλά βελανίδια
στο καρότσι του.

«Γεια σου, σκίουρε!»
χαιρέτισε ο ασβός από τη φωλιά του.
«Δεν έρχεσαι να μου κρατήσεις
λίγη συντροφιά;
Υποφέρω από μοναξιά!»

«Δεν έχω καιρό για χάσιμο.
Μαζεύω βελανίδια!» είπε ο σκίουρος
και προσπέρασε τον φίλο του χωρίς
να του ρίξει δεύτερη ματιά.

Όταν ο σκίουρος συνάντησε
την κουκουβάγια και την αλεπού,
το καρότσι του ήταν σχεδόν
γεμάτο από βελανίδια.

«Καλημέρα,
σκίουρε!»

τον χαιρέτισε η κουκουβάγια.

«Τι ωραία μέρα!
Έλα να παίξουμε!»
τον προσκάλεσε
παιχνιδιάρικα η αλεπού.

«Δεν προλαβαίνω, πνίγομαι στη δουλειά»
είπε ο σκίουρος σέρνοντας με κόπο το καρότσι του.

Πουφ!
Παφ!

Σε λίγο το καρότσι του σκίουρου
ξεχειλίζει από βελανίδια και ήταν

πολύ, πολύ βαρύ.

Την ώρα που ο σκίουρος έφτασε
σε ένα υψωμάκι...

Κ ρ α κ !

Το χερούλι
έσπασε!

Το καρότσι, με σπασμένο
το χερούλι, κατρακύλησε,
σκουντούφλησε σε μια
πέτρα που βρέθηκε
στην κατηφόρα και...

Αναποδογύρισε!

Όλος ο τόπος γέμισε βελανίδια.

Μέχρι να ανοιγοκλείσει τα μάτια ο σκίουρος,
οι πέντε φίλοι του βρέθηκαν κοντά του.

«Τι θόρυβος ήταν αυτός;»
τσιρίζε αναστατωμένη
η κουκουβάγια.

«Είσαι καλά;» ρώτησε
τον σκίουρο
με αγωνία ο ασβός.

«Πάνε τα βελανίδια μου!» κλαψούρισε ο σκίουρος.
«Τόσο κόπο έκανα να τα μαζέψω και τώρα...
Σκόρπισαν παντού, πού να ψάξω να τα βρω;»

«Γί' αυτό στενοχωριέσαι;» τον παρηγόρησε ο ποντικός.
«Εμείς θα σε βοηθήσουμε» φώναξαν κι οι άλλοι.

Το είπαν και το έκαναν!

Ο ποντικός ξετρύπωσε
Ένα βελανίδι κάτω από
ένα μεγάλο φύλλο.

Η αλεπού βρήκε **δύο**
βελανίδια κάτω από
δύο μανιτάρια.

Η κουκουβάγια
ανακάλυψε **τρία**
βελανίδια ανάμεσα
στα κουκουνάρια.

Ο ασβός βρήκε
Τέσσερα βελανίδια
κοντά σε έναν
πεσμένο κορμό και...

...ο λαγός
Πέντε βελανίδια
χωμένα στα χορτάρια.

Σιγά σιγά τα ζώα μάζεψαν όλα τα σκορπισμένα βελανίδια.

Έπειτα βοήθησαν τον σκίουρο να τα μεταφέρει στη φωλιά του.

«Συγγνώμη που δε σταμάτησα να
σας βοηθήσω και να παίξω μαζί σας»
είπε μετανιωμένος ο σκίουρος. «Εσείς,
στη δύσκολη στιγμή, τρέξατε αμέσως!»

«Γι' αυτό είναι οι φίλοι!»
χαμογέλασε ο ασβός.

«Οι φίλοι, όμως, είναι και
για να παίζουν!»
θυμήθηκε ο σκίουρος.

«Τοιος θα με πιάσει;»

ρώτησε μετά και άρχισε να τρέχει πάνω κάτω.

Προτάσεις για γονείς και εκπαιδευτικούς

Οι προτάσεις που ακολουθούν με αφορμή το κείμενο που προηγήθηκε είναι ενδεικτικές και αποσκοπούν στη νοητική, τη γνωστική, την κινητική, αλλά κυρίως τη συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών. Από τις δραστηριότητες που παρατίθενται εσείς θα επιλέξετε, θα επεκτείνετε και θα προσαρμόσετε εκείνες που ανταποκρίνονται περισσότερο στην ηλικία, στις δεξιότητες των παιδιών και στον διαθέσιμο χρόνο.

- Πριν διαβάσετε την ιστορία στα παιδιά, δείξτε τους το εξώφυλλο έχοντας κρύψει τον τίτλο του βιβλίου. Γνωρίζουν το ζώο που εικονίζεται; Τι ξέρουν γι' αυτό; Συμπληρώστε, αν δεν το αναφέρουν, πως υπάρχουν πολλά είδη σκίουρων, εκείνος όμως που ζει στην πατρίδα μας -κυρίως στα δάση της Μακεδονίας και της Θράκης- έχει χρώμα βαθυκόκκινο στη ράχη και άσπρο στην κοιλιά. Μερικά είδη επίσης πέφτουν σε χειμερία νάρκη.
- Αποκαλύψτε στη συνέχεια τον τίτλο του βιβλίου και ζητήστε από τα παιδιά να μαντέψουν την ιστορία.
- Αρχίστε να τη διαβάζετε μέχρι το σημείο που λέει «Όλος ο τόπος γέμισε βελανίδια». Τι νομίζουν τα παιδιά ότι έγινε μετά; Συνεχίστε και τελειώστε την ιστορία.
- Ο σκίουρος ήταν πολύ απασχολημένος και δεν είχε καιρό να βοηθήσει τον ποντικό, να κάνει παρέα στον ασβό ή να παίξει με τον λαγό και την αλεπού. Άρεσαν τάχα στα ζώα ο τρόπος του σκίουρου και οι απαντήσεις που έδωσε; Τι γνώμη έχουν τα παιδιά για τη συμπεριφορά του; Ίσως βέβαια θελήσουν να τον δικαιολογήσουν λέγοντας ότι ήταν αγχωμένος, εσείς όμως εστιάστε στο αρνητικό «ύφος» των απαντήσεών του).
- Παρά ταύτα, όταν το καρότσι του σκίουρου αναποδογύρισε και σκορπίστηκαν τα βελανίδια, όλοι προσφέρθηκαν να τον βοηθήσουν να τα μαζέψει και να τα μεταφέρει στη φωλιά του. Πώς κρίνουν τη συμπεριφορά των ζώων;
- Το σημείο αυτό είναι κατάλληλο για να εστιάσουμε στο κυρίαρχο μήνυμα του βιβλίου: Όταν δε μας αρέσει η συμπεριφορά

κάποιου, καλό είναι να μη του φερόμαστε κατά τον ίδιο τρόπο για να τονίσουμε τη δυσaréσκεία μας απέναντι στους τρόπους του, αλλά να κρατάμε τη στάση που θα θέλαμε κι εκείνος να είχε κρατήσει σε ανάλογες περιπτώσεις. Στην ιστορία μας οι ήρωες είναι φίλοι και η φιλία διαπνέεται από συναισθηματά που υπαγορεύουν κώδικες συμπεριφοράς. Κατ' επέκταση η προσφορά, η βοήθεια, η στήριξη, ο σεβασμός, το μοίρασμα κ.ά., όταν προσφέρονται από φίλο σε φίλο, παραδειγματίζουν τους αποδέκτες και διαμορφώνουν αντιδράσεις σε συνθήκες και ερεθίσματα. Με λίγα λόγια το καλό πολλαπλασιάζει το καλό.

- Και μιας ο λόγος περί φιλίας συζητήστε με τα παιδιά γι' αυτή. Έχουν φίλους; Πότε θεωρούν φίλο τους κάποιον; Έτυχε ποτέ να βοηθήσουν φίλους τους; Έτυχε ποτέ να δεχτούν βοήθεια από αυτούς; Δώστε βήμα να εκφραστούν.
- Πάνω σε γνωστές μελωδίες μπορείτε να προσαρμόσετε δικά σας λόγια για να συνθέσετε το «Τραγούδι της φιλίας». Εδώ, στο ρυθμό του «Μια ωραία πεταλούδα», δίνουμε ένα παράδειγμα:

Η φιλία είναι φροντίδα (3)
είναι αγάπη και στοργή
είν' παρηγοριά κι ελπίδα
όταν σκούρα θα τα βρεις.

Έννοια είναι η φιλία (3)
κλάμα και χαρά μαζί
είν' το χέρι που βοηθάει
σε μια δύσκολη στιγμή.

- Ο σκίουρος στο τέλος αναγνώρισε το λάθος του, ζήτησε συγγνώμη από τους φίλους του και θέλησε να αποκαταστήσει τις σχέσεις του μαζί τους ικανοποιώντας μια από τις επιθυμίες τους, το παιχνίδι. Πώς κρίνουν τον ήρωα; Θίξετε εδώ το θέμα: Τα παιδιά ζητούν συγγνώμη; Πόσο εύκολο είναι να παραδεχτούν ότι έσφαλαν; Τι κάνει τη συγγνώμη μια «δύσκολη» λέξη;
- Δώστε στα παιδιά να ζωγραφίσουν τα ζώα και, αν θέλετε, «παίξτε» την ιστορία. Για να συναισθανθούν τη δύσκολη θέση στην οποία βρέθηκε ο ήρωας όταν το καρότσι του ανατράπηκε και σκορπίστηκε ο «κόπος» του, τοποθετήστε κάτι βαρύ στη μέση της αίθουσας και καλέστε το παιδί-σκίουρο να το σύρει. Μόνο του δε θα μπορέσει φυσικά, οπότε καλέστε ένα δεύτερο να το βοηθήσει, ίσως κι ένα τρίτο ή ένα τέταρτο. Θα αναδειχτεί έτσι και η δύναμη της ομάδας, αφού αποδεικνύεται πως ό,τι δεν μπορεί ο καθένας μόνος του, το καταφέρνουν πολλοί μαζί.

